

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

Fakulta pedagogická
Katedra historie

Posudek oponenta diplomové práce

Práci hodnotila: Mgr. Lenka Špačková

Práci předložila: Ivona Hauznerová

Název práce: *Přehled, hodnocení a využití učebnic vlastivědy na 1. stupni ZŠ (59 stran + 4 strany příloh)*

Autorka si pro diplomovou práci zvolila poutavé téma, jehož výběr odůvodňuje ve stručném úvodu (s. 6–7). V kapitole nazvané *Vlastivěda v systému primární školy* (s. 8–14) je nastíněn význam Rámcového vzdělávacího programu, charakterizovány klíčové kompetence, vzdělávací oblast Člověk a jeho svět aj. Další pasáž (s. 15–21) se věnuje výuce vlastivědy, vyučovacím metodám, organizačním formám, vyučovacím prostředkům či možnostem hodnocení ve vlastivědě.

Zajímavá je čtvrtá kapitola (s. 22–40), v níž se dozvídáme o problematice učebnic a učiva vlastivědy. Autorka stanovuje kritéria pro rozbor, vybrané učebnice následně zkoumá a hodnotí. Jedná se o knihy Nakladatelství České geografické společnosti, nakladatelství Fraus, Prodos, Fortuna, SPN, Práce, Scientia, Nová škola, Didaktis a Dialog. Z textu není jednoznačně zřejmé, dle jakého klíče byly posuzované učebnice zvoleny. Pro lepší představu o jejich vzhledu a obsahu by bylo vhodné zařadit konkrétní ukázky do přílohy. Hodnocení je místy subjektivní (např. „*publikace mě naprosto uchvátily*“ na s. 33). Také některé slovní obraty ubírají práci na odbornosti (např. „*fotografií je zde požehnaně*“ na s. 36).

V páté kapitole (s. 41–53) se dostáváme k praktické části, v níž autorka zpracovává výsledky dotazníkového šetření, které se týká používání učebnic vlastivědy na prvním stupni základních škol. Píše, že dotazník poslala na „*několik vybraných škol*“ (s. 41), ale již neuvádí kritéria, podle nichž vzdělávací instituce volila. Vycházela z 20 vyplněných dotazníků (19 žen a jeden muž), což je pro objektivní výzkum poněkud malé množství. Bylo položeno 15 otázek. Odpovědi jsou okomentovány a vyjádřeny přehledně prostřednictvím grafů. Nakonec se snaží nastínit, jak by měla vypadat „*ideální učebnice*“.

V závěru (s. 54–55) je zhodnoceno naplnění cílů, vracíme se k odpovědím učitelů a k možnosti vytvoření učebnice, jež by vyhovovala většině pedagogů. Autorka zde rovněž říká,

že při posuzování knih byla objektivní, protože vždy hledala pozitivní i negativní stránky. Z výše uvedeného však vyplývá, že míra objektivity kolísá.

Práce má všechny náležitosti, za závěrem najdeme stručné anglické resumé (s. 56) a seznam použitých zdrojů (s. 57–59). Ten je poměrně problematický, neboť je z něj zřejmé, že bylo využito pouze 11 publikací a jeden internetový zdroj (konkrétně elektronická podoba Rámcového vzdělávacího programu). Dále jsou v něm uvedeny hodnocené učebnice. Poznámkový aparát je chudý, obsahuje pouhých 40 odkazů. Součástí je jediná příloha představující dotazník, který autorka rozesílala učitelům. V příloze postrádám zvláště již zmíněné ukázky ze zkoumaných učebnic. Text je dobře srozumitelný, jeho soudržnost místy narušují velmi krátké odstavce (např. s. 17, 20, 24). Stylistická úroveň je až na výjimky (např. s. 19, 26, 33) v pořádku, kvalitu příliš nesnižují ani pravopisné nedostatky.

Předkládanou diplomovou práci Ivony Hauznerové považuji za vyhovující a **doporučuji ji k obhajobě s hodnocením velmi dobře.**

Nepomuk 23. 5. 2013

Mgr. Lenka Špačková